

IN MEMORIAM

AMINTIRI DESPRE PROFESORUL UNIVERSITAR OLGA SĂVULESCU LA 30 DE ANI DE LA DECES (24.XI.1914 – 24.VII.1969)

Mulți dintre înaintașii noștri, cei care ne-au transmis slova cărții, au rămas ignorați total sau parțial de către foștii studenți sau colaboratori, aflați și ei la sfârșit de carieră. Am uitat chiar să le pomenim numele, cu excepția momentului când o urgență ne trimite la opera și amintirea lor. Este și cazul reputatei profesor **OLGA SĂVULESCU**, model de om, didact și savant. Cine își mai amintește astăzi de atitudinea sa curajoasă în rezolvarea unor situații fără ieșire, de sensibilitatea cu care îi trata pe cei simpatizați sau neajutorați, de laboratorul de micologie care mirosea a curat și ordine încântând și pe cel mai exigent cercetător, de cursurile spuse fără vorbe în plus sau de prestața sa de șef de catedră, conducător de doctorat, sfătuitor și sprijinitor al tinerilor ?

Eu însumi, un protejat, dar și un admirator al profesorului **OLGA SĂVULESCU**, am lăsat anii să treacă fără să mă preocup de exprimarea simțămintelor în memoria unuia dintre cei mai originali dascăli pe care i-am avut ca student. Poate că indolența s-ar fi manifestat și acum, dacă nu căutam anii care au limitat viața unor biologi și nu vedeam – cu totul întâmplător – că au trecut trei decenii de când s-a stins, într-o atmosferă prea “tăcută”, profesorul **OLGA SĂVULESCU**. Din senin m-au străpuns două idei dureroase: una, că au dispărut și cei care monitorizau perioadele de timp când trebuia vorbit sau scris despre cei aflați în împărăția veșniciei și a doua, că eroarea pe care am comis-o la decesul **OLGĂI SĂVULESCU** nu se mai poate repara și nici diminua, chiar dacă o destăinui acum.

Eroarea pe care am comis-o acum 30 de ani rămâne ca un spin otrăvit în conștiința mea, de care nu pot scăpa niciodată. Și pentru că mă simt vinovat, gestul meu este atât de clar conturat că mă deranjează, nu pot să-l uit. La mitingul de doliu al **OLGĂI SĂVULESCU**, organizat la Facultatea de Biologie, mi-am propus să rostesc câteva vorbe despre cea care mi-a spus, la una dintre lecțiile practice, că desenez *cel mai corect* materialul didactic, dar fiind îmbrăcat în cămașă albă, fără haină, am găsit, chipurile, un motiv să nu cobor de pe treptele amfiteatrului la catafalc. M-am împăcat cu tăcerea !

Las la o parte cele peste 70 de lucrări de specialitate, Herbarium Mycologicum Romanicum (33–37), cei 30 de taxoni de *Micromycetes* noi, tratatele și cursurile, numeroasele colaborări la Starea Fitosanitară în România (1955-1960) și mă refer la naturalistul și omul **OLGA SĂVULESCU**.

Profesorul **OLGA SĂVULESCU** era o ființă scundă și firavă ca o floriceică, dar inteligentă, energetică și exigentă, cum se pretinde unui reputat profesor universitar, care știa să fie mândră de pregătirea și capacitatea pe care se sprijinea. Instrucția și educația erau dintre cele alese, nu mai puțin moștenirea biologică de la predecesori. **OLGA SĂVULESCU** era o Doamnă în sensul cel mai adecvat al cuvântului. Mi-a plăcut totdeauna atmosfera academică de la Catedra de Micologie, adăpostită în colțul stâng al Universității București. Domneau ordinea, disciplina și curățenia, la care se adăuga constant pregătirea exemplară a cadrelor didactice! Cine pătrundea în acel univers trebuia să-l asimileze, altfel se autoelimina. Zeci și zeci de ore am lucrat și am audiat cursuri în această ambianță de neuitat, ceea ce m-a determinat să readuc în fața cititorului imaginea unei naturaliste autentice, de sânge nobil, care a fost **OLGA SĂVULESCU**. Dacă nu pășea pe

calea fără întoarcere, atât de timpuriu, doborâtă de cancer, ar fi avut acum 85 de ani, ar fi fost o bătrânică cu baston și, poate, sprijinită de un nepot pe care probabil și-l imagina. N-a fost să aibă un sfârșit lent, natural și nici nepoți cum și-ar fi dorit.

Persoane rău intenționate sau invidioase puneau ascensiunea ei la gradul didactic suprem pe seama numelui parental, ceea ce pentru mine nu are nici o valoare. Urcușul **OLGĂI SĂVULESCU** s-a datorat exclusiv meritelor personale, ca efect al modelării suportate din partea părinților. Ea a dovedit că se sprijină foarte bine pe propriile forțe intelectuale! Foștii colegi de facultate recunoșteau acest adevăr.

În afară de cercetare și învățământ, **OLGA SĂVULESCU** probabil că purta în suflet două necazuri: nereușita în căsnicia personală și mama bătrână, aflată și ea în aceeași situație, mai târziu cu mamă vitregă și tatăl decedat (1936)! Nu a mai reușit să-și refacă familia, poate și din cauză că s-a sacrificat total pentru mama sa, la care ținea ca la propria-i viață. Dar aceste dureri familiale, pe care le ținea închise, nu au putut-o opri să înfieze o fetiță, pe care a crescut-o cu dăruire și gust, dar, din câte știu, fără reciprocitate! Și-a luat deci a treia belea pe cap, considerând că un copil înviorează viața maturilor și estompează alte aspecte dureroase ale vieții. Dar s-a nimerit să fie ca un altoi de soi prost care a ajuns pe un portaltol de viță nobilă. De fapt, singură a ales alternativa unei nesăbuite subjugări. Situația familială, de un dramatism greu de închipuit, a stresat-o peste măsură în ultima parte a vieții, când și-a dat seama că spijinul pe care și-l pregătea pentru anii neputinței, devenise un generator de necaz, durere și disconfort. Stau și socot, cum răzbătea această femeie gingașă și suferindă pe drumul mărginit de atâtea necazuri și obligații, să se ocupe de catedră și cercetare, când trebuia să fie și tată și mamă în propria-i gospodărie în care domnea incredibilul! Numai înțelepciunea și educația deosebite o țineau la linia de plutire, fără să lase nici o mică deschidere spre iadul în care și-a dus viața. **OLGA SĂVULESCU** a avut o viață sacrificată, deși a luptat mereu pentru normalitate.

Poate că acele necazuri o determinau uneori să întârzie la curs, dar când intra “se auzea musca”. Nu ne-a certat niciodată ca să ne înfricoșeze, dar comportamentul ei hotărât, ordinea și disciplina din catedră, rigurozitatea cursurilor, ținuta academică ne-au insuflat un respect deosebit. Suferința fizică o determina să fragmenteze cursurile predate în ultimii ani, fără ca studenții să bănuiască de ce. Seriozitatea de la catedră devenea veselie antrenantă atunci când mergeam în natură cu microbuzul “Suzana”. Imediat dădea tonul la cântec, “Măi Ioane, nu fi prost, / Spune-aseară unde-ai fost?”

Adesea ne lua caietele la control, dar nu formal. Fiecare desen era examinat și corectat, iar la sfârșit găseam semnătura **OLGĂI SĂVULESCU**, cu creion roșu. La un astfel de control am așteptat să mă cheme să-mi iau caietul, dar nu-mi mai venea rândul. Rămăsesem ultimul și nu întâmplător. **OLGA SĂVULESCU**, cu un spirit autentic de naturalist, întrevăzuse în mine ceea ce eu nu știam, elementele unui viitor cercetător, spunând că “cele mai corecte desene le-a realizat studentul Dihoru Gheorghe”. Acest fapt m-a emoționat puternic pentru că, fiind sărac, n-aveam decât un biet creion și un pârlit de caiet, comparativ cu multe colege care dispuneau de truse de culori, însă pe **OLGA SĂVULESCU** nu a impresionat-o coloritul desenelor, ci exactitatea lor.

Deși urmam secția “Protecția Plantelor”, totuși participam la cercul științific studentesc de “Geobotanică”, condus de Ana Paucă, o altă Doamnă a botanicii, trecută și ea în lumea tăcerii, nu la Micologie, dar acest fapt nu i-a creat o stare de nemulțumire sau invidie, ba, din contra, la prezentarea unei lucrări despre vegetația Muntelui Siriu, mi-a adresat cuvinte încurajatoare. De aici și până la a fi repartizat la Centrul de Cercetări Biologice al Academiei (1958) n-a mai fost decât un pas și mai mult ca sigur că datorită recomandării Domniei sale am fost numit în acest post. **OLGA SĂVULESCU** a fost pentru mine ca un părinte preocupat de soarta copilului după terminarea studiilor. Părinții

autentici, împovărați de lipsuri și dăjdii, se gândeau ce să dea de mâncare altor multe guri acolo unde mămăliga se putea numi cozonac și care, despre studenția mea, știau prea puține lucruri.

Simpatia pe care mi-a purtat-o **OLGA SĂVULESCU** s-a manifestat și mai târziu. Deși eram numai un biet absolvent, încă având apucături studențești, m-am trezit (1959) cu un telefon, pe când aveam sediul provizoriu la Grădina Botanică, să fiu pregătit de drum. Astfel am fost invitat la o excursie oferită de **OLGA SĂVULESCU**, pe ruta București – Măgurele – Poiana Brașov, cu autoturismul ZIM al Președintelui Academiei. La excursie a participat și buna sa prietenă, Maria Șerbănescu, soția cunoscutului botanist Ion Șerbănescu. M-am simțit stingherit și intimidat, dar și recunoscător pentru generozitatea dascălului. Intimidat de gestul părintesc ieșit din comun față de un fost student și stingherit când m-am văzut în compania unor personalități științifice pe bancheta unui automobil atât de luxos, în care nu mai intrasem până atunci. În Poiana Brașov ne-a oferit și o gustare, din leafa pe care trebuia s-o drămuiască pentru nevoile casei

Îndrăznesc să mărturisesc și faptul că nu totdeauna am fost “băiatul cumsecade” în fața profesorului. Din cauza timidității și recunoștinței pe care le trăiam în prezența ei, m-a pus păcatul să mă adresez odată, nu ei, ci unui colaborator al său, M. Năgler, cu o ciupercă parazită nesemnaltă la noi, pentru a o prelucra împreună, ceea ce a făcut să-i scadă entuziasmul față de mine, să n-o mai interesez, iar subordonatului i-a interzis să colaboreze cu mine. Eu am început s-o ocolesc de rușine. **OLGA SĂVULESCU** a avut dreptate, unul de la care nu se aștepta i-a știrbit prestigiul științific în fața subalternilor. Sensibilitatea puternică ce o caracteriza a pus-o în mișcare. Era o floristică frumoasă care însă se închidea repede la cea mai ușoară modificare a “mediului”.

După 42 de ani, de când am terminat facultatea, îmi amintesc cu pietate de încrederea și gestul profesorului **OLGA SĂVULESCU**, dar nu uit atitudinea mea necugetată de acum 30 de ani, a cărei povară o port și astăzi, pentru că nici la sfârșitul vieții sale n-am putut să-i răsplătesc grija cu care mi-a oferit alternativa unei cariere de botanist.

OLGA SĂVULESCU avea darul moștenit de la cel mai valoros biolog român, T. Săvulescu, de a descoperi naturaliști pasionați și de a-i încuraja și păstra ca prieteni și colaboratori apropiați. Pentru mine a fost un adevărat tutore științific care m-a încurajat, mi-a dat elan și, pe deasupra, exemplu.

G. Dihoru

MATERIALELE PUBLICATE DE PROF. OLGA SĂVULESCU

Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1937a, Beitrag zur Kenntnis der Uredineen Rumäniens. *Ann. Mycol.*, 25 (2): 113-118.

Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1937b, Uredineae novae Romaniae. Hommage au Prof. E.C. Teodorescu: 213-218.

Săvulescu Olga, 1938, Une maladie du riz récemment constatée en Roumanie. *Bull. Sect. Sci. Acad. Roum.*, 20 (8-10): 35-48.

Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1938, une espèce d'Uromyces sur les feuilles de Rosa. “GR. Antipa - Hommage à son oeuvre”, 529/533, București. Imprimeria națională, București.

Săvulescu Olga, 1940, Micromycetes trouvés sur le riz en Roumanie. *Bull. Sect. Sci. Acad. Roum.* 22 (7) : 305-312.

Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1942a, Matériaux pour la flore des Uredinées de Roumanie. *Ann. Acad. Roum., Sér. III*, 17 (4): 113-261.

Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1941b, Bibliographie de travaux scientifiques parus en 1941-1944 –Biologie Végétale. *Bull. Sect. Sci. Acad. Roum.*, 24: 30-37.

- Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1942, Bibliographie de travaux scientifiques parus en 1941-1944 – Biologie Végétale. *Bull. Sect. Sci. Acad. Roum.*, 25: 32-44
- Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1943, Boalele cărților și combaterea lor. *Natura* 22 (11-12): 384-392.
- Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1943, Bibliographie de travaux scientifiques parus en 1941-1944 – Biologie Végétale. *Bull. Sect. Sci. Acad. Roum.*, 25: 32-44.
- Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1944, Bibliographie de travaux scientifiques parus en 1941-1944 – Biologie Végétale. *Bull. Sect. Sci. Acad. Roum.*, 27: 29-36.
- Săvulescu Olga, 1945, Acțiunea reciprocă dintre parazit și planta gazdă. *Natura*, 34 (9) : 233-238
- Săvulescu Olga, 1946, *Studiul speciilor de Cystopus (Pers.) Lév. din Europa cu privire specială asupra speciilor din România*. 107 p.. Teza nr. 213, Fac. Științe București.
- Săvulescu Olga, 1949a, *Orobanche* la floarea soarelui. "Congresul Internațional de Fitopatologie, entomologie și Protecția Plantelor. 2: 29, București.
- Săvulescu – Mamutea Olga, 1949b, *Boalele cartofului și combaterea lor*. 43 p. Inst. Cerc. Agron. București.
- Săvulescu Olga, 1950a, Notă asupra a două specii de *Alternaria*. *Bul. Sti. Acad. R. P. Rom.* 2 (5): 269-273.
- Săvulescu Olga, 1950b, *Curs de Patologie Vegetală* (litogr.). Inst. Agronomic. București
- Săvulescu – Mamutea Olga, 1950c, Factorii externi care modifică rezistența plantelor la boale. *Natura*, 2 (5): 42-45.
- Săvulescu – Mamutea Olga, 1951a, *Bolile porumbului și combaterea lor*. 19 p. Îndrumări tehnice nr. 17. Edit. de Stat pentru Literatura Științifică și Didactică. București.
- Săvulescu Olga, 1951b, Originea și evoluția parazitismului la ciuperci. *Natura*, 3 (3): 40-43.
- Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1951, Studiul morfologic, biologic și sistematic al genurilor *Sclerospora*, *Basidiophora*, *Plasmopara* și *Peronosplasmopara*. *Bull. Șt. Acad. R. P. R. - Șt. Biol. Agr. Geol., Geogr.*, 3 (3) : 327-457.
- Săvulescu Olga, 1953, Mijloace pentru combaterea bolilor și dăunătorilor la plante de cultură. *Natura*, 2 : 64-71.
- Săvulescu Olga, Popescu Victoria, 1953, Cercetări referitoare la acțiunea substanțelor volatile fitoncice din bulbii de usturoi asupra clamidosporilor de *Tilletia foetida*. *Com. Acad. R. P. Rom.*, 3 (9-10) : 317-326.
- Săvulescu Olga, 1954a, *Oidium*-ul hortensiei, o boală de curând apărută în țara noastră. *Com. Acad. R. P. Rom.*, 4 (9-10) : 479-482.
- Săvulescu Olga, 1954b, Făinarea garoafelor și a hortensiilor, două boli de curând apărute în țara noastră. *Grădina, Via și Livada*, (2) : 67-6
- Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1955, Două specii de *Ustilago* noi pentru țara noastră, parazite pe gramineae: *Ustilago bullata* Berk. și *Ustilago vavilovii* Jacz.. *Com. Acad. R. P. Rom.*, 5 (1) : 77-87.
- Săvulescu Olga, 1956, *Curs de Micologie*. 234 p. Litografia Ministerului Învățământului. București.
- Săvulescu Olga, Eliade Eugenia, 1957, Câteva micromicete noi pentru flora țării noastre. *Com. Acad. R. P. Rom.*, 7 (6) : 599-607.
- Săvulescu Olga, Fosteris S., Petrescu M., Poleac Elena, 1957, Câteva boli noi pentru țara noastră pe *Hibiscus cannabinus* L. (chenaf). *Lucr. Șt. Inst. Agron. București* : 75-88
- Săvulescu Olga, Popescu Victoria, 1957, Experiențe referitoare la acțiunea unor substanțe antibiotice – fitoncice, din plantele superioare asupra clamidosporilor de *Tilletia foetida* (nota 2-a). *Anal. Univ. București*, 13 : 113-121.
- Săvulescu Olga, 1958, Noutăți fitopatologice în R. P. R. *Com. Acad. R. P. Rom.*, 8 (11): 1161-1168.
- Săvulescu Olga, 1959a, Phytopathological news in the Romanian People's Republic. *Revue Biol.*, 4 (1): 59-64.
- Săvulescu Olga, 1959b, în T. Săvulescu et. al., *Starea fitosanitară în R. P. R.*, în anii 1955-1956 și 1956-1957. Publ. I. C. A. R.
- Săvulescu Olga, 1959-1963, în T. Săvulescu, *Herbarium Mycologicum Romanicum*, Fasc. 33-35.
- Săvulescu Olga, Eliade Eugenia, 1959a, Câteva noutăți pentru uredinoflora R. P. R. *Com. Acad. R. P. Rom.*, 9 (10): 1029-1036.
- Săvulescu Olga, Eliade Eugenia, 1959b, Contribuție la cunoașterea micromicetelor din Republica Populară Română. Nota a 2-a. *Omagiu lui Traian Săvulescu*: 683-698. Edit. Acad. R. P. R. București.
- Săvulescu Olga, Eliade Eugenia, Sevcenco Victoria, Popa Elena 1959, *Lucrări practice de fitopatologie*. 368 p. Litografia Ministerului Învățământului. București.
- Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1959, *Tratat de Patologie Vegetală*, vol. 1, 606 p. Edit. Acad. R. P. R. București.
- Săvulescu Olga, 1960a, Mana și albumeala conopidei și combaterea lor. *Com. Bot., SSNG, 1957-1959*: 263-267.
- Săvulescu Olga, 1960b, Folosirea antibioticelor în combaterea bolilor la plante. *Natura*, 12 (2): 59-64.
- Săvulescu Olga, 1960c, în T. Săvulescu et al., *Starea fitosanitară în R. P. R.*, în anul 1957-1958. Publ. I. C. A. R.
- Săvulescu Olga, Eliade Eugenia, 1960a, Contribuțiuni la cunoașterea micromycetelor din Republica Populară Română (III), *Contr. Bot. Cluj*: 77-83.
- Săvulescu Olga, Eliade Eugenia, 1960b, Semnalarea unor viroze ale plantelor, noi pentru R. P. Română, *Natura*, 12 (4): 90-93.
- Săvulescu Olga, Eliade Eugenia, Sevcenco Victoria, Popa Elena, 1960, *Lucrări practice de Fitopatologie*. 319 p. Ed. I. Edit. de Stat Didactică și Pedagogică. București

- Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1961, Les especes de *Peronospora corda* parasites sur les legumineuses de la Republique Populaire Roumanie. *Bull. Res. Council Israel, Sect. D – Botany* 10 (1-4): 281-286.
- Săvulescu Olga, 1962a, A systematic study of the genera *Bremia* Regel and *Bremiella* Wilson. *Revue Biol.*, 7 (1): 43-62.
- Săvulescu Olga, 1962b, *Fitopatologie. Note de curs*. 2. 486 p. (litogr.). Edit. Didactică și Pedagogică. București.
- Săvulescu Olga, Eliade Eugenia, 1962, Contribuții la cunoașterea micromicetelor din Republica Populară Română. (Nota IV). *Stud. Cerc. Biol. Veget.*, 14 (1): 9-27.
- Săvulescu Olga, 1963a, Câteva date asupra bolilor plantelor ornamentale în Republica Populară Română, *Acta Bot. Horti Bucurestiensis, 1961-1962*, 2: 969-973.
- Săvulescu Olga, 1963b, Dezvoltarea și patogenia microorganismelor. *Natura – Biol.*, 15 (5): 3-11.
- Săvulescu Olga, 1963c, *Fitopatologie. Note de curs*. 1. 309 p. (litogr.). Edit. Didactică și Pedagogică. București.
- Săvulescu Olga, 1963d, Procesul sexual la ciuperci. *Natura – Biol.*, 15 (3): 13-20
- Săvulescu Olga, 1963e, în T. Săvulescu et al., *Starea fitosanitară în R. P. R.*, în anii 1959-1960. Publ. I. C. A. R.
- Săvulescu Olga, Eliade Eugenia, 1963, O nouă specie de *Microspora* Lévl., care produce făinarea stejarului în R. P. R.. *Com. Acad. R. P. Rom.*, 13 (7): 613-617.
- Săvulescu Olga, 1964a, Nekotorâie endemicinâie ili redkie vidâ Perenospora v Rumânskoj Narodnoj Respublike. *Bot. Journ.*, 49 (7-12): 1023-1024.
- Săvulescu Olga, 1964b, Dezvoltarea patologiei vegetale în România. *Natura – Biol.* 16 (4): 12-16.
- Săvulescu Olga, 1964c, *Elemente de Micologie*. 216 p.. Edit. Didactică și Pedagogică. București.
- Săvulescu Olga, 1964d, Dezvoltarea și orientarea actuală a cercetărilor micologice în Republica Populară Română. *Anal. Univ. București*, 13: 45-56.
- Săvulescu T., Săvulescu Olga, 1964, Peronosporaceele din Republica Populară Română. *Acta Bot. Horti Bucurestiensis, 1963*: 3-146.
- Săvulescu Olga, 1965a, *Lucrări practice de fitopatologie*. București.
- Săvulescu Olga, 1965b, Aspecte teoretice și aplicative ale cercetărilor de Patologie Vegetală și Micologie în România. *Natura – Biol.*, 17(5): 9-13.
- Săvulescu Olga, 1965c, Influența erbicidelor atrazin și simazin asupra dezvoltării unor ciuperci din sol. *Probl. Agricole*, 12 (10 pag.).
- Săvulescu Olga, Barbu Valeria, 1965, Ob izmencivosti fotosinteza I dihania u Rosa sp. v proțese zarajenia k ustoičivosti nekotorâh Phragmidium disciflorum (Tode) J. F. James i otnoșenie obmena vescestv o ustoičivosti nekotorâh sortov. *Tezisâ Dokl. IV. Vsesoiuz sovesciana po immunitet selkohoziastven*: 108-111. Kishinev.
- Săvulescu Olga, Eliade Eugenia, Bănescu –Tudosescu Veronica, 1965, Macromicetele din Grădina Botanică din București. *Acta Bot. Horti Bucurestiensis, 1964-1965*: 165-176.
- Săvulescu Olga, Eliade Eugenia, Sevcenco Victoria, Popa Elena, 1965, *Lucrări practice de Fitopatologie*. 400 p. Ed. II. revizuită și completată de Olga Săvulescu și Eugenia Eliade. Edit. de Stat Didactică și Pedagogică. București.
- Săvulescu Olga, 1966, Sur quelques Principes de Systematiques des *Peronosporales*. *Fedd. Repert.*, 73 (1): 35-42.
- Săvulescu Olga, 1967a, *Patologie vegetală*. 614 p. Edit. Didactică și Pedagogică. București.
- Săvulescu Olga, 1967b, în Bontea Vera, Constantinescu O., *Herbarium Mycologicum Romanicum*, Fasc. 36-37.
- Săvulescu Olga, Barbu Valeria, Tudosescu Veronica, 1967, Über die Wirkung einiger organischer Fungizide auf *Botrytis cinerea* Pers., *Fusarium oxysporum* Schlecht. und *Alternaria dianthi* Stev. et Hall. *Phitopath. Zeitschr.* 59: 129-135.
- Săvulescu Olga, Tudosescu – Bănescu Veronica, 1967, Micromicete noi din România. *Acta Bot. Horti Bucurestiensis, 1966*: 277-285.
- Săvulescu Olga, Tudosescu – Bănescu Veronica, Barbu – Diaconescu Valeria, 1967, Observații asupra câtorva viroze ale plantelor ornamentale din România. *Natura – Biol.*, 19 (2): 72-75.
- Săvulescu Olga, Tudosescu Veronica, 1968a, L'influence des rayons ultraviolets sur croissance et la sporulation de quelque especes de champignons. *Rev. Roum. Biol.- Bot.*, 13 (1-2): 141-144.
- Săvulescu Olga, Tudosescu Veronica, 1968b, L'influenza di alcune vitamine sulfâ germinazione delle spore e lo sviluppo di alcuni micromiceti fitopatogeni, *L'Agricoltura Italiana*, 11-12 (8 pag.).
- Săvulescu Olga, Barbu Valeria, Eliade Eugenia, Năgler M., Tudosescu – Bănescu Veronica, 1969, *Bolile plantelor ornamentale din România*. 604 p.. Edit. Acad. Rep. Soc. România. București.
- Săvulescu Olga, Szász Elisabeta, 1969a, *Meladinium longicaudatum* E. Szász et O. Săvulescu, o specie nouă pentru flora micologică. *Studia Univ. Babeș – Bolyai Cluj – Biol.*, (2): 25-27.
- Săvulescu Olga, Szász Elisabeta, 1969b, Notă asupra unor specii de *Synchytrium* neseemnalate în România. *Contrib. Bot. Cluj*: 43-44.
- Săvulescu Olga, Barbu Valeria, Tudosescu Veronica, 1970, Contribuție la cunoașterea micromicetelor parazite și saprofite pe arborii din Grădina Botanică din București. *Acta Bot. Horti Bucurestiensis, 1968*: 97-113.
- Săvulescu Olga, 1971, Une espece de *Plasmopara* parasite sur *Smyrniunm perfoliatum* Mill.. *Fedd. Repert.* 81 (8-9): 615-617.